

LANDSTINGETS
OMBUDSMANDS
BERETNING
FOR
1995

3. *Generelle udtalelser vedrørende forvaltningsretlige spørgsmål*

Prøvelse af forvaltningernes sagsbehandling spiller en ganske særlig rolle i Ombudsmandens virksomhed.

Med vedtagelsen af landstingslov nr. 8 af 13. juni 1994 om sagsbehandling i den offentlige forvaltning (sagsbehandlingsloven) er der gennemført bestemmelser for særligt vigtige sagsbehandlingsspørgsmål gældende for hele den offentlige forvaltning under Grønlands Hjemmestyre og kommunerne.

Sagsbehandlingsloven er udarbejdet med udgangspunkt i den danske forvaltningslov. Loven omfatter kun en del af de forvaltningsretlige grundsætninger, der gennem årene har udviklet sig på baggrund af retspraksis, den juridiske litteratur og ikke mindst på grundlag af Folketingets Ombudsmands udtalelser om, hvad der må anses for at være god forvaltningsskik.

Landstingsloven har ikke grundlæggende ændret retstilstanden, idet loven som nævnt er en lovfæstelse af allerede gældende principper.

Ved siden af sagsbehandlingslovens bestemmelser, vil de udskrevne forvaltningsretlige grundsætninger således uændret have betydning. Yderligere vil den forvaltningsvirksomhed, der ikke reguleres af sagsbehandlingsloven, være omfattet af de uskrevne forvaltningsretlige grundsætninger.

I de sager jeg har behandlet, og som for en dels vedkommende ikke er gengivet i det følgende kapitel, har jeg taget stilling til nogle forvaltningsretlige problemstillinger, som jeg finder anledning til at omtale i generelle vendinger, idet der ikke er tale om problemer, som har været specifikke for en bestemt sag eller for en bestemt myndighed.

Sagsbehandlingstid - ressourceproblemer

I nogle klager over en myndigheds sagsbehandlingstid, har mangel på administrative og økonomiske ressourcer eller midlertidige stillingsvakancer været angivet som indvirkende på sagsbehandlingstiden.

Jeg har i sådanne tilfælde udtalt, at når generelle og permanente ressourceproblemer medfører, at behandlingen af en sag trækker ud, følger det af almindelig god forvaltningsskik, at myndigheden bør orientere sagens parter om den forventelige sagsbehandlingstid og om årsagen hertil.

Midlertidige stillingsvakancer f. eks. som følge af sygdom, ferie eller kursus, bør normalt ikke begrunde, at sagsbehandlingen trækker ud, idet myndigheden som sådan som udgangspunkt har ansvaret for sagsbehandlingen. Opstår der således en situation, hvor en nødvendig sagsekspedition ikke umiddelbart gennemføres fordi den ansvarlige medarbejder midlertidigt er fraværende fra arbejdet, skal myndigheden sørge for, at andre foretager det fornødne for sagens videre ekspedition. Under alle omstændigheder er der også i denne situation pligt til at underrette sagens parter, hvis sagens behandling trækker ud, jf. ovenfor.